

عليه السلام

ویژه امام زمان

شانزده صفحه الکترونیک

پانیز سال هزار و سید و نود و هفت

ویژه نامه اربعین ۱۴۴۰

بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود

به برکت امام زمان (عج)

بزرگ‌ترین خاصیت این اعتقاد [مهدویت] در میان شیعیان، امیدآفرینی است. جامعه تشیع فقط به برجستگی‌های تاریخ خود در گذشته متکی نیست، چشم به آینده دارد. یک نفر معتقد به مسئله مهدویت طبق اعتقاد تشیع، در سخت‌ترین شرایط، دل [را] خالی از امید نمی‌داند و شعله‌ای امید همواره وجود دارد؛ می‌داند که این دوران تاریکی، این دوران ظلم، این دوران تسلط ناحق و باطل قطعاً سپری خواهد شد؛ این یکی از مهم‌ترین آثار و دستاوردهای این اعتقاد است. البته اعتقاد تشیع نسبت به مسئله مهدویت به همین جا محدود نمی‌شود؛ بِیْمِنِهِ رُزْقُ الْوَرَى وَ بِوُجُودِهِ تَبَيَّنَتِ الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ: (۱) مسئله اعتقاد به مهدویت یک چنین اعتقادی است. این شعله فروزان، این فروغ تابان، در جوامع شیعی در طول قرن‌های گذشته وجود داشته است و همچنان وجود خواهد داشت و ان شاء الله دوران انتظار منتظران سر خواهد آمد.

ویژه‌نامه اربعین ۱۴۴۰ - نشریه الکترونیک امان صاحب امتیاز:

بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود (عج)

تهران، خیابان انقلاب، خیابان قدس، نبش

خیابان قدس و ایتالیا، پلاک ۹۸

کدپستی: ۱۴۱۷۷۴۳۳۱۳

تلفن: ۰۲۱۸۸۹۹۸۶۰۱

info@mahdaviat.ir

۳۰۰۰۱۳۶۶ | سامانه پیامکی

(۱) زاد المعاد، علامه مجلسی، ص ۴۲۲: مفاتیح الجنان، شیخ عباس قمی، دعای عدیله.
«أَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ الْأَبْرَارَ وَالْخُلَفَاءَ الْأَخْيَارَ بَعْدَ الرَّسُولِ... ثُمَّ الْحُجَّةُ الْخَلْفُ الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِيُّ الرَّجَى الَّذِي يَبْقَاهُ يَقِيَّتِ الدُّنْيَا وَيُؤَمِّنُهُ رُزْقُ الْوَرَى وَبِوُجُودِهِ تَبَيَّنَتِ الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ وَبِهِ يَمْلَأُ اللَّهُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا بَعْدَ مَا مَلَكَتْ ظُلُمًا وَجُورًا...»

گواهی دهم که امامان نیکوکار و جانشینان برگزیده پس از پیامبر برگزیده عبارتند از: ... سپس حضرت حجت، جانشین بر حق، قائم منتظر مهدی آن امیدبخشی که به بقایش دنیا باقیست، و از برکتش بندگان روزی یافته‌اند و به وجودش زمین و آسمان استوار گشته است و خدا به وسیله او زمین را از عدل و داد پر می‌کند، پس از آنکه از ستم و بیداد پر شده باشد

۱۳۹۴/۰۳/۱۴

عبدالله

بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود (عج) به عنوان نهادی فرهنگی، غیرانتفاعی و غیردولتی و دارای شخصیت حقوقی مستقل که دارای تابعیت کشور جمهوری اسلامی ایران می‌باشد؛ به منظور ترویج و توسعه فرهنگ مهدویت و آشناسازی اقشار جامعه - به ویژه نسل جوان با شخصیت امام مهدی (عج) و تحکیم پایه‌های امامت و ولایت، پس از کسب موافقت مقام معظم رهبری از سوی حضرت حجت‌الاسلام والمسلمین قرائتی در تاریخ ۱۳۷۹/۰۹/۰۳ تأسیس گردید.

کافی، ج ۴، ص ۵۸۳

برق زائر

چهارده دعای حضرت امام صادق (ع) برای زائر اباعبدالله الحسین (ع)

بدن ها خسته...

خدایا! مغفرت را بر بدن هایی که در راه زیارت جدم خسته می شوند، نازل فرما.

چهره های آفتاب خورده

خدایا! رحمت را بر چهره هایی که در راه زیارت جدم بر آن ها آفتاب تابیده نازل فرما.

اجابت ستور

خدایا! مغفرت را بر کسانی که برای اجابت دستور ما، جدم را زیارت می کنند، نازل فرما.

به سوی حرمت

رحمت خدا بر آن چهره هایی که مقابل مرقد جدم قرار می گیرد.

کفیل خانواده زائر

خدایا! تا زوار جدم به خانه خود بازگردند به بهترین شکل ممکن کفالت اهلشان را بر عهده گیر.

بی اعتنایی به محاصمان

خدایا شاهد باش؛ عیب جویی دشمنان ما، زوار را از زیارت جدم باز نداشت.

دیدن هابارانی

خدایا! رحمت را بر دیدگان مهربان زوار جدم که بر مصیبت ما اشکبار است، جاری فرما.

تموم زندگیم مانینه

خدایا! مغفرت را بر زوار جدم که در راه او اموال خود را خرج می کنند، نازل فرما.

سرور پیامبر

خدایا! مغفرت را بر کسانی که با زیارت جدم قلب رسولت را خشنود ساختند، نازل فرما.

دعا گویان آسمانی

دعا کنندگان آسمانی زوار جدم بسیار بیشتر از دعاگویان زمینی آن ها هستند.

ودیعہ های الهی

خدایا! جانها و بدن های زوار جدم را به تومی سپارم تا در سختی قیامت برایشان جبران نمایم.

دل ها خسته

خدایا! رحمت را بر دل های زوار جدم که از مصائب ما سوخته و به تاب و تب افتاده نازل فرما.

پادش فراتر از انتظار

خدایا، به زوار جدم که برای زیارت، غربت را به جان خریدند پاداشی فراتر از آنچه آرزو داشتند عطا فرما.

خشم دشمنان

خدایا! مغفرت را بر کسانی که با زیارت جدم، خشم جگر سوز دشمنان ما را برافروختند، نازل فرما.

طریقات آداب

مَعْرِفَتِ اخْلَاصِ حُضُورِ اِشْتِیاقِ اُنْدُوۃ

امام کاظم علیه السلام
زائری کہ
عارف بہ
حق اوباشد
قام
گناہانش
آمرزیدہ
است.

کافی، ج ۴، ص ۵۸۲

امام صادق علیه السلام
زائری کہ
باخلاص
و برای خدا
او را زیارت
کند، از قام
گناہانش
بیرون
می رود.

کامل الزیارات، ص ۲۷۵

امام صادق علیه السلام
حسین علیه السلام
رازیارت
کن در حالی
کہ دلت
مطیع و
چشم
گریان
است.

المزار الکبیر، ص ۴۲۷

امام صادق علیه السلام
زائری کہ
باشتیاق
حسین علیه السلام
رازیارت
کند، روز
قیامت
در امان
است.

کامل الزیارات، ص ۲۷۰

امام صادق علیه السلام
حسین علیه السلام
را بادل
شکستہ،
حزین
و غبار آلود
زیارت
کن.

کامل الزیارات، ص ۲۵۲

آداب باطنی زیارت

معرفت

در شماری از روایات، بهره‌گیری از برکات زیارت امام حسین علیه‌السلام، مشروط به شناخت حقی ایشان شده است. این شرط، در حقیقت، زیارت را در جهت هدف اصلی آن - که جهل زدایی است -، قرار می‌دهد. بنا بر این، نخستین ادبی که زائر امام حسین علیه‌السلام باید به آن توجه داشته باشد، این است که بفهمد: حقی آن امام، چیست؟ چرا شهید شد؟ و برای اقامه حقی او، چه وظیفه‌ای دارد؟

یافتن پاسخ این پرسش‌ها، به زنده نگه داشتن فرهنگ عاشورا و نهضت حسینی در جامعه، کمک می‌کند و زائر حقیقی را در جهت اهداف بلند این نهضت، قرار می‌دهد و بدین سان، هر چه معرفت زائر بیشتر باشد، بهره‌گیری وی از برکات زیارت، افزون‌تر خواهد بود.

اخلاص

پس از معرفت، اساسی‌ترین شرط بهره‌گیری از هر عبادت و از جمله زیارت است. اخلاص نیز مانند معرفت، مراتبی دارد که به میزان آن، زائر از برکات بی‌شمار زیارت، برخوردار می‌گردد.

حضور قلب و تسلیم

حقیقت زیارت، جز با داشتن حضور قلب در محضر امام، تحقق نمی‌یابد. همچنین با پدید آمدن این احساس در زائر، ادب دیگری که خشوع (یعنی اطاعت و تسلیم) است، برای وی حاصل می‌گردد. [۱]

اشتیاق

یکی از آداب زیارات امام علیه‌السلام، شوق است. این ادب، ریشه در محبت و معرفت زائر دارد. هر چه معرفت انسان نسبت به سید الشهداء علیه‌السلام بیشتر شود، محبت به او افزون‌تر می‌گردد و اشتیاق بیشتری به زیارت او پیدا می‌کند و بدین سان، بر پایه روایاتی که در این بخش آمده، کسانی که با اشتیاق بیشتری به زیارت امام حسین علیه‌السلام بروند، در صف اصحاب او قرار می‌گیرند و در قیامت، زیر پرچم ایشان خواهند بود و در بهشت نیز با او همنشین هستند. [۲]

حزن

در شماری از روایات، تأکید شده که زائر امام حسین علیه‌السلام، باید با قلبی اندوهناک و چهره‌ای ژولیده و غبارآلود - که نشانه افراد مصیبت زده است -، او را زیارت کند [۳]. این ادب، در حقیقت، حاصل معرفت و محبت است. کسی که امام را می‌شناسد و نسبت به او احساس محبت می‌کند، طبعاً هنگامی که به دیدار او می‌رود و صحنه شهادت او را در نظر مجسم می‌کند، در هاله‌ای از غم، فرو می‌رود و آثار اندوه بر چهره‌اش پدیدار می‌گردد.

۱. ر.ک: ج ۱۱ ص ۱۴۵ (فصل هفتم / آداب باطنی زیارت / حضور قلب و تسلیم).

۲. ر.ک: ج ۱۱ ص ۱۴۷ (فصل هفتم / آداب باطنی زیارت / اشتیاق).

۳. ر.ک: ج ۱۱ ص ۱۴۹ (فصل هفتم / آداب باطنی زیارت / اندوه).

امتداد عاشورا

برصراط مستقیم

آنچه می توان راز زیارت اربعین امام حسین (علیه السلام) در کربلا دانست، نقش این روز در تداوم قیام حسینی است. شواهد خارجی و نحوه برخورد شیعیان با این روز نیز همین را تأیید می کند. این که ائمه علیهم السلام عمل جابر را مورد تحسین قرار دادند و بنا بر نقلی خود اهل بیت علیهم السلام در اربعین به زیارت ایشان رفتند و این که زیارتنامه مخصوص برای اربعین از امام صادق (علیه السلام) وارد شده است، همه نشان از جایگاه ویژه اربعین در ماندگاری واقعه عاشورا است.

اولین زائر

از هنگامی که نخستین زائر مضجع منور اباعبدالله الحسین (علیه السلام)، جابر بن عبدالله انصاری در روز اربعین از مدینه به سمت کربلا رهسپار شد تا کنون ۱۳۷۹ سال می گذرد. در این سال ها علما و اولیای الهی برای زیارت سیدالشهدا (علیه السلام) در روز اربعین اهمیت و جایگاه والایی قائل بودند و با پای پیاده از نجف اشرف به سوی کربلا رهسپار می شدند، بی شک جابر بن عبدالله، نخستین زائر کربلای معلی در روز اربعین سال ۶۱ هجری است، این سنت حسنه نیز در سال های حضور ائمه معصومین (علیهم السلام) با وجود حکومت سفاک و خونریز اموی و عباسی انجام شده است.

بهترین فرصت

بِهَجْتِ الْعِرْفَا آیت الله محمدتقی بهجت فومنی درباره نقش پیاده روی روز اربعین می گوید: روایت دارد که امام زمان (عج) که ظهور فرمود، پنج ندا می کند به اهل عالم، **أَيَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّ جَدِي الْحُسَيْنَ قَتَلُوهُ عَطِشَانًا، أَيَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّ جَدِي الْحُسَيْنَ بِحَقْوِهِ عَدَوَانًا...** امام زمان خودش را به واسطه امام حسین (علیه السلام) به همه عالم معرفی می کنند... بنابراین در آن زمان باید همه مردم عالم، حسین (علیه السلام) را شناخته باشند... اما الان هنوز همه مردم عالم، حسین (علیه السلام) را نمی شناسند و این تقصیر ماست، چون ما برای سیدالشهدا (علیه السلام) طوری فریاد زدیم که همه عالم صدای ما را بشنود، پیاده روی اربعین بهترین فرصت برای معرفی حسین (علیه السلام) به عالم است.

پیامی برای همه

اربعین حسینی و آیین هایی که در آن روز برگزار می شود، نمایی بی همتا از شور و شعوری اسلامی است که می تواند علاوه بر درمان دردهای جهان اسلام، بهترین و مؤثرترین عامل برای معرفی اسلام حقیقی در جهان باشد. انعکاس گسترده رسانه ای آنچه در بیستم ماه صفر در عراق روی خواهد داد، حتماً مردم سراسر جهان را متوجه اسلام خواهد کرد! آنان کنجکاو می شوند که بدانند این جمعیت عظیم از چه روی در کربلا گرد آمده است؟ آنان بی شک از خود خواهند پرسید که حسین بن علی (علیه السلام) کیست که این مردمان، این چنین مشتاقانه برای زیارت مقبره او می شتابند؟! البته تحقق این مسأله، نیازمند هوشیاری رسانه ای در جهان اسلام و پوشش گسترده و صحیح از مراسم باشکوه اربعین حسینی است.

هوشیاری که بی تردید زمینه ساز گسترش یافتن سلوک امام حسین (علیه السلام) و اسلام ناب محمدی (صلی الله علیه و آله وسلم) در جهان خواهد شد و رویکرد رسانه های استکبار را که مدت هاست پروژه اسلام هراسی و تعریف واژگون از اسلام را دنبال می کنند، بی اثر خواهد کرد.

اجتماع قلوب برای وفای به عهد

رمز نجات

یکی از فرمایشات حضرت حجت (عج) به شیعیان که رمز نجات و راه موفقیت در دستیابی به مدینه فاضله می باشد و از طریق شخصیت فاضل شیخ مفید علیه الرحمه به دست رسیده، روایت و توقیع زیر است:

وَلَوْ أَنَّ أَشْيَاعَنَا وَفَقَّهُمُ اللَّهُ لَطَاعَتِهِ عَلَى اجْتِمَاعٍ مِنَ الْقُلُوبِ فِي الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ عَلَيْهِمُ الْإِثْمُ أَخْرَعَهُمُ الْيَمْنُ يَلْقَانَاوَلْتَجَلَّتْ لَهُمُ السَّعَادَةُ بِمُشَاهَدَتِنَا عَلَى حَقِّ الْمَعْرِفَةِ وَصَدَقَتْهُمْ عَنْهُمْ نَفَقَاتُ الْحِسْنَةِ عَنْهُمْ إِلَّا مَا يَصِلُ بِنَائِمَاتِكُمْ لَهُمْ وَلَا تُؤْثِرُهُمْ

«اگر شیعیان ما که خداوند توفیق طاعتشان دهد، در راه ایفای پیمانی که بر دوش دارند، همدل می شدند، میمنت ملاقات ما از ایشان به تأخیر نمی افتاد، و سعادت دیدار ما زودتر نصیب آنان می گشت، دیداری بر مبنای شناختی راستین و صداقتی از آنان نسبت به ما؛ علت مخفی شدن ما از آنان چیزی نیست جز آن چه از کردار آنان به ما می رسد و ما توقع انجام این کارها را از آنان نداریم».

در این توقیع حضرت مهدی (عج) به موارد مهمی آن هم بسیار دلسوزانه و خیر خواهانه اشاره فرموده اند:

علل غیبت، عامل ظهور، انتظارات حضرت از شیعیان و ...

حال بر منتظران و شیعیان است، که در جامه عمل پوشاندن به این روایت، کوشش و جهد لازم را مبذول دارند. **اجتماع قلوب** در این توقیع، آن اجتماعی است که همه بر حول یک هدف و یک نتیجه، دور هم جمع شوند، اجتماع تنهایی که قلبا باهم اشتراک نظر ندارند، نمی تواند به این روایت حیاتی عمل نمایند و اجتماعها را به ظهور برسانند.

«وفای به عهد» علت اجتماع مردم و منتظران، در این توقیع بیان شده است. عبارتی، اینکه تاکید و توصیه به اجتماع فرموده اند، علت اجتماع را هم، «وفای بعهد» مطرح فرموده اند.

و این نکته قابل ذکر است که اگر جمع شدن برای وفای بعهد عامل ظهور، ذکر گردیده، به این علت نیست که حضرت از این اجتماع و وفای بعهد نفعی دارند و بخاطر آن توصیه می کنند، چراکه در مورد ایشان «لا اسئلكم علیه اجرا...» صادق است؛ بلکه این عمل به وفای به عهد با اجتماع، نفع و فایده اش بدست خود حضرت به اجتماع کنندگان و وفاکندگان خواهد رسید. بدین صورت که یک زندگی بهشتی در دنیا را با نهایت اجرای عدالت و ایجاد امنیت و دوستی و وفور نعمت و به کمال رسیدن عقلها، در ظهور تجربه خواهند کرد.

لذا با این اوصاف و با این سیاق کلام حضرت، هر جمع شدن اجتماع قلوب نیست:

«جمعی که در آن صحبتی از حضرت مهدی نشود...»

«جمعی که در آن از رنجهای حضرت سخن به میان نیاید...»

«جمعی که در آن برای ظهور چاره اندیشی نشود...»

«جمعی که در آن از دولت کریمه و عدالت جهانی گفتگو نگردد...»

آری این جمعها، همان اجتماع مدّ نظر حضرت در توقیع شریف نمی باشد. بلکه اجتماع مورد نظر حضرت که ظهور را نتیجه دهد، اجتماعی است که در هر نوبت اجتماع، برای ظهور پیشرفتی اتفاق افتد.

باید توجه کرد که زمان و فرصت زیادی برای سایر کارهای دنیوی بوجود خواهد آمد اگر منتظران اولویت را در علت اجتماعشان به وفای بعهد مقرر کنند.

اگر چنین شد تاخیر در ظهور منتفی شده و ظهور این آرزوی مشتاقان هرچه زودتر محقق خواهد شد.

ان شاء الله که اجتماع عظیم اربعین به رهبری امام حسین علیه السلام گامی در جهت وفای به عهد با امام زمان (عج) باشد. قدم هایمان را نظر ظهورش می کنیم.

اربعین تجلی انتظار

حجت الاسلام خدامراد سلیمیان

انسان در زندگی اجتماعی خود، برای رسیدن به آرمان‌ها و اهداف خود، همواره شاهد صحنه درگیری بین دو نیروی حق و باطل است. آغاز آن درگیری فرزندان حضرت آدم (هابیل و قابیل) است و اوج آن، قیام سراسر افتخار امام حسین (ع) و یارانش در عاشورا و فرجام آن در قیام جهانی منجی عالم بشریت در آخرالزمان.

اربعتین نماد حضور انسان‌های آزادی‌خواه و اعلام آمادگی برای خونخواهی از همهٔ مظلومان عالم، به‌ویژه بزرگ این ستم‌دیدگان حسین‌بن‌علی علیه‌السلام است. این بخشی از فلسفهٔ قیام جهانی مهدی موعود (عج) است. ظهور حضرت مهدی (عج)، سر‌آغازی است بر انقلابی بزرگ، گسترده و فراگیر در راستای انتقام از همهٔ ستم‌دیدگان تاریخ به‌ویژه حسین‌بن‌علی (ع) با شعار خونخواهی از شهید کربلا به‌عنوان نماد مظلومیت حق در طول تاریخ، که همهٔ بنیان‌های اعتقادی، اخلاقی، اجتماعی و سیاسی بشر را دگرگون می‌کند.

این دگرگونی بزرگ در جهان هستی - همانند قیام و نهضت همهٔ پیامبران و شایستگان - که به‌طور عمده با اسباب و علل طبیعی شکل می‌گیرد، نیازمند فراهم‌شدن شرایط و زمینه‌هایی بایسته و شایسته است. **حضور مردم** در این انقلاب از شرایط برجسته این شکل‌گیری است.

یکی از سفارش‌های پایه‌ای قرآن به مؤمنان در برابر دشمنان، به‌دست‌آوردن و نگهداری آمادگی آنان است. [۱] از این‌رو آمادگی‌های مناسب هر عصر برای یاری حق در برابر باطل، امری اساسی و بایسته است. از این آمادگی در تعبیر روایات مهدوی و در دوران غیبت با عنوان «انتظار» یاد شده و در شأن آن سخنان والایی گفته شده است. گاهی از آن به «برترین عبادت» تعبیر شده؛ گاه نیز آن را با «برترین کارها» توصیف کرده‌اند، در جایی نیز آن را نه فقط «جهاد» که «برترین جهاد» دانستند و فرمودند: «أَفْضَلُ جِهَادٍ أَتَقِي أَنْتَظَرُ الْقَرَجَ»؛ «برترین جهاد امت من انتظار گشایش است.» [۲]

قیام جهانی حضرت مهدی (عج)، برای برپایی حکومت شایستگان بر پایهٔ عدل و قسط است و یاری آن امام بزرگوار، امری ضروری است و برای این یاری، باید مقدمات و زمینه‌هایی فراهم شود.

آنچه امروزه با نام **تَعْظِيمُ شَعَائِرِ** شکل می‌گیرد - مانند برپایی سوگواری برای مصیبت عاشورا در گروه‌های چندمیلیونی و نیز راهپیمایی و سوگواری باشکوه اربعین حسینی - از زیباترین جلوه‌های اظهار این آمادگی است.

امام باقر علیه‌السلام: خوشا بر احوال کسی که قائم اهل بیت مرا درک کرده و در غیبت و پیش از قیامش پیرو او باشد؛ دوستانش را دوست بدارد و با دشمنانش دشمن باشد؛ چنین کسی در روز قیامت، از رفقا و دوستان من و گرامی‌ترین امت من خواهد بود.

روز اربعین یادآوری هرسالهٔ مصیبت بزرگ عاشورا است، تا آنگاه که منتقم آن مظلومیت‌ها پا در رکاب قیام نهد و عاشوراییان با لبیک به ندای جهانی او، عاشورایی دیگر به بزرگی همهٔ گسترهٔ زمین فراهم کنند؛ اما این بار نه با به مسلخ رفتن حق و حقیقت؛ که با پایانی

روشن و پیروزمندانه در پیروزی حق بر

باطل. به همین جهت روز اربعین را

می‌توان زمان **تجدید پیمان** با منتقم

آل محمد (ص) دانست.

سفارشات و دستورات اکید ائمه معصومین (ع)،

مبنی بر زیارت امام حسین (ع) در روز اربعین را

می‌توان به سبب بزرگداشت این غم و اندوه دانست

تا از خاطر شیعیان نرود؛ تا زمانی که آن منتقم بزرگ با

شعار خون‌خواهی از حسین (ع) (یا لثارات الحسین)

آخرین نبرد حق و باطل را پدید آورد، همواره باید منتظر

ظهور قائم آل محمد (ص) باشند.

بی‌گمان، یاری کردن امام زمان (عج) فقط به انتظار برای ظهور آن حضرت محدود نیست؛ بلکه همان‌طور که در زیارت اربعین به آن اشاره شده است: «قُلِّي لِقَابِكُمْ سَلَامٌ وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مَتَّبِعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَنْ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ...»؛ «قلب من تسلیم قلب شماست و در امور زندگی از اوامر شما تبعیت می‌کنم و برای یاری دادن شما آماده‌ام تا این که خداوند به شما اجازه خروج دهد.» [۳] در اربعین، دو نگاه به اوج تجلی خود می‌رسند و آنگاه در تلاقی این دو نگاه است که آغازی اساسی برای حرکت به‌سوی قیام جهانی شکل می‌گیرد. نگاهی به گذشته که همانا عاشورای حسینی است با شعار اساسی «هیهات منا الذله» و نگاهی به آینده با شعار اساسی «یالثرات الحسین» که در حقیقت خون‌خواهی همهٔ ستم‌دیدگان از ستمگران است.

۱. انفال: ۶۰

۲. -جرانی، حسن بن علی، تحف العقول، ص ۳۷

۳. طوسی، تهذیب الاحکام، تهران، دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۷۵ ش، ص ۱۱۳.

از زبان فرزند

۱۰ ویژگی سیدالشهدا (ع) از زبان امام زمان (عج)

برای شناخت ماهیت وجودی هر شخصی، باید به نزدیک‌ترین افراد او رجوع کرد و با شنیدن گفته‌هایی که در آن تنها صدق گفتار مشاهده می‌شود، می‌توان افراد را شناخت. بر همین اساس، پناه بردن به کلام معصومین (ع) بهترین مرجع و منبع برای شناخت امامان معصوم (ع) است. در این نوشتار به صورت خلاصه، اظهارات حضرت ولی عصر (عج) درباره جد شهیدشان را برای بازشناسی شخصیت امام حسین (ع) ارائه می‌نماییم. از بهترین توصیفات که راجع به امام حسین (ع) شده، زیارت‌نامه‌ای است منسوب به حضرت ولی عصر (عج) که مرحوم شیخ عباس قمی در کتاب گرانسنگ خود «نفس المهموم» عباراتی از این زیارت را بدون هیچ تردیدی به حضرت مهدی (عج) نسبت می‌دهد، آنجا که امام مهدی (عج) می‌فرماید:

كُنْتُ لِلرَّسُولِ وَلَدًا وَلِلْقُرْآنِ سَنَدًا وَلِلْأُمَّةِ عَصْدًا وَفِي
الْأَعْمَةِ مَجْتَهِدًا حَافِظًا لِّلْعَهْدِ الْمِيثَاقِ نَاجِيًا عَنِ سَبِيلِ الشَّقَاقِ
تَنَاقَوْهُ تَأْوَهُ الْمَجْهُودَ طَوِيلَ الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ زَاهِدًا فِي الدُّنْيَا
وَهَدًّا لِلرَّاحِلِ عَنْهَا نَاطِرًا بَيْنَ الْمُسَوِّحِينَ مِنْهَا.

۱۰ ویژگی سیدالشهدا(ع) از زبان امام زمان (عج)

حضرت مهدی(عجل الله تعالی فرجه الشریف) در این عبارات، جد بزرگوار خویش را با ۱۰ عنوان توصیف می‌کند:

۱. امام حسین(علیه السلام)، فرزند رسول خدا (صلی الله علیه وآله) بود. او نواده پیامبر اکرم به شمار می‌رفت، و رسول خدا او را فرزند خویش می‌خواند.

۲. او سند و پشتوانه قرآن بود. قرآن، با اتکا به وجود مقدس امام حسین(علیه السلام)، در جهان استقرار و گسترش یافت و هر آنچه را که قرآن کریم، در قالب الفاظ بیان فرموده در وجود مطهر حسین(علیه السلام) رؤیت و مشاهده می‌شود.

۳. آن حضرت بازوی امت بود. امت اسلامی با وجود حضرت حسین(علیه السلام) دارای بازویی پر توان و قدرتمند بوده و هست و به همین دلیل می‌تواند همه قدرت‌های ضد خدایی را در هم بشکند و نابود سازد.

۴. امام حسین(علیه السلام) در راه اطاعت پروردگار، سخت کوش و تلاشگر بود. دعا، نیایش، ابتهال، نماز و مناجات شبانه وی در تاریخ، ضبط شده و خود مایه اعجاب آدمی است.

۵. آن بزرگوار نگهبان عهد و میثاق بود. عهد و پیمان با خداوند یا با مردم را هرگز نقض نکرد و ثابت و استوار روی پیمان خویش می‌ماند و وفا می‌کرد.

۶. او از راه و روش فاسقان و فاجران روی گردان بود. هرگز روی به آنان نیاورد و تمایل به سوی آنان نکرد و چطور ممکن است کسی که فناء فی‌الله پیدا کرده به مخالفان فرمان پروردگار روی بیاورد و به آنان تمایل پیدا کند؟!

۷. امام حسین (علیه السلام) دردمندانه آه می‌کشید! چون ناله کسی که سخت به رنج و زحمت افتاده و بار سنگینی از غصه و اندوه در دل دارد و در سینه‌اش جراحی التیام‌ناپذیر است.

۸. رکوع‌ها و سجده‌های طولانی داشت. مدت‌ها در حال رکوع و سجود می‌ماند و ذکر خدا می‌کرد. به نظر می‌رسد که این جمله، رمز شوق عمیق و ریشه‌دار آن بزرگوار به معبود و محبوب حقیقی‌اش خداوند متعال است و چون از خلوت با خدا و انس به ذات لایزال او لذت می‌برد از این رو سجده را - که خلوت با خداست - طولانی کرده و احساس خستگی نمی‌کرد.

۹. سیدالشهداء (علیه السلام) نسبت به دنیا زاهد، بی‌رغبت و بی‌علاقه بود. دنیا در نظر مبارک و خداین آن حضرت، جلوه و جلا و فروغ و بهایی نداشت. چنان از دنیا اعراض کرده بود؛ که گویا به کلی از آن برکنده شده و قدم در سرای ابدی و جهان آخرت گذاشته است.

۱۰. آنجا که نظر دیگران نظر خریداری و نگاه عاشقانه بود، نظر آن بزرگوار به دنیا نظر انسان وحشت‌زده بود و نگاهش، نگاه دل‌بریدگان از آن! و بالاخره او از دنیا و زرق و برق آن در فرار بود که این چیزها در چشم انسان دریادلی چون امام حسین(علیه السلام) کمترین فروغی ندارد.

اربعین، میعادگاه مؤمنان

امام حسن عسکری علیه السلام:

عَلَامَاتُ الْمُؤْمِنِ خَمْسٌ صَلَاةُ الْإِخْدَى وَالْحَمْسِينَ وَزِيَارَةُ الْأَرْبَعِينَ وَالتَّحَنُّنُ بِالْيَمِينِ وَتَغْفِيرُ الْجَبِينِ وَالْجَهْرُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

امام حسن عسکری (علیه السلام) فرمود:

مؤمن پنج نشانه دارد: اقامه پنجاه رکعت نماز (مجموع واجبات و مستحبات)، زیارت اربعین، انگشت در دست راست کردن، در سجده پیشانی بر خاک نهادن و بسم الله الرحمن الرحيم را (در نماز) بلند گفتن.

تهذیب الاحکام شیخ طوسی، ج ۶، ص ۵۲، مزار شیخ مفید، ص ۵۳ وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۴۸۷

خودشان تعیین فرمودند. می توانستند بگویند:

«علامت مومن، زیارت روز عاشورا است همه بلند شوند بیایند اینجا» ولی طراحي شده: عاشورا در محلّ خودتان عزاداری کنید، اربعین بیایید اینجا؛ میعادگاه است، زمان دارد. زیارت اربعین موعود است، یعنی یک میعادگاه با عظمت است، اینجا است که می شود پیام هایی را به جهان داد از حقیقت اسلام و از آن اسلام ناب که در هیچ کجای دیگر چنین پیام ها یی قابل انتقال نیست، قابل بیان نیست. اگر نبودیم امام حسین (ع) را کمک بکنیم، اما با حضرت زینب می توانیم همراه بشویم.

پیاپی روی اربعین عامل افزایش ایمان

یکی از عوامل بسیار مهم تقویت ایمان دیدن تجلی ایمان مؤمنین است. ما غیب را نمی بینیم، اما ایمان مؤمنین را می بینیم. این ایمان ما را تقویت می کند. هر چه ایمان در لحظه های ناب خودش و در اوج خودش تجلی پیدا کند، اثرش در افزایش ایمان دیگران بیش تر است. شهادت، به همین دلیل آن اثر با عظمت را بر ایمان افراد دیگر دارد. وقتی در این مسیر مردم آن عشق و خلوص و محبت به اباعبدالله الحسین (ع) را می بینند، که خودش معجزه است (بعد از هزار و چهارصد سال این همه ارادت رو به افزایش واقعاً چگونه در دلها پدید آمده؟ اینقدر عمیق، این خودش رؤیت یک معجزه است، معجزه ایمان به اولیاء خداست).

وقتی کسانی بیایند در این مسیر این ایمان ها را ببینند، موحدتر می شوند، مؤمن تر می شوند، نمازشان بهتر می شود، هر کسی کاهل نمازی می کرد، بیاید در این مسیر، این ایمان را ببیند، ایمانش تقویت می شود و نماز خوان تر می شود؛ حتی اگر بی نماز باشد، نماز خوان می شود این شاء الله.

بخوانیم به اصرار و به تکرار: اللهم عجل الفرج

در هوای حسین دعای فرج و چه مستجاب است

قَالَ: إِنَّ الرَّجُلَ لَيُخْرِجُ إِلَى قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَلَهُ إِذَا خَرَجَ مِنْ أَهْلِهِ بِأَوَّلِ خُطْوَةٍ مَغْفِرَةٌ لِدُنُوبِهِ ثُمَّ لَمْ يَزَلْ يَقْدُسُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَتَّى يَأْتِيَهُ فَإِذَا أَتَاهُ تَاجَهُ اللَّهُ فَقَالَ عَبْدِي سَلْنِي أُعْطِكَ أَدْعُنِي أُجِيبَكَ أَطْلُبْ مِنِّي أُعْطِكَ سَلْنِي حَاجَتَكَ أَقْضِيهَا لَكَ قَالَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَحَقٌّ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُعْطِيَ مَا بَدَلَ.

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: اگر کسی برای زیارت قبر حسین (علیه السلام) از خانه اش بیرون رود، با اولین گامی که بر می دارد گناهانی از او آمرزیده می شود سپس با هر گامی از گناهانش پاک می گردد تا به کنار قبر برسد. وقتی به قبر رسید، خداوند به راز با او می گوید: ای بنده من، از من بخواه تا به تو عطا کنم، مرا بخوان تا تو را اجابت کنم، از من طلب کن تا به تو بدهم، حاجت خود را از من بخواه تا آن را برای تو روا سازم. راوی می گوید: امام صادق (علیه السلام) فرمود: بر عهده خداست که آنچه وعده داده است عطا کند.

دعای در جمع و همراه با دیگران، سیره معصومین علیهم السلام و اولیاء خدا بوده و توصیه هم شده است. بنا بر آن چه از برخی روایات استفاده می شود، این گونه دعا کردن، احتمال اجابتش بیشتر است.

کمترین کاری که برای حضرت ولی عصر ارواحنا فداه می توانیم در پیاده روی اربعین و در این تجمع بزرگ انجام دهیم، دعا برای آن حضرت، خصوصاً دعا برای تعجیل فرج ایشان است. البته دعا برای تعجیل فرج آن بزرگوار، عقلاً و شرعاً واجب است و یک وظیفه و تکلیف شرعی است که همه باید به صورت فردی و گروهی و در صدر حوائجشان انجام دهند، لیکن طبق روایات مذکور، دعای جمعی تأثیرش بیشتر و به اجابت نزدیکتر است، خصوصاً اگر همراه با الحاح و اصرار باشد.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَحِينَ فِي الدُّعَاءِ: هَمَانَا خَدَاوَنَد كَسَانِي رَا كَه دَر دَعَا پَافَشَارِي مِي كَنَنَد، دُوسْت دَارِد.» (جامع احادیث الشیعه، ج ۱۵، ص ۲۶۳) و یا امام باقر علیه السلام می فرمایند: «لَا وَاللَّهِ يُلْجِئُ عَبْدٌ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا اسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُ بِهِ خَدَا سَوَكُنْد هِيَج بَنَدَه آي بَه دَر گَاه خَدَاي عَزَّ وَجَلَّ اَصْرَار نَوْرَزْد جَز آيَن كَه خَدَاوَنْد دَعَايش رَا مُسْتَجَاب فَرْمَايِد.»

(میزان الحکمه، ج ۲، ص ۸۸۰)

عاقبت بخیری

سخنمان این است

یا بن الحسن ببین آقای خوبی‌ها چطور مجتمع شدیم
که چه زیبا خود حضرت (عج) فرمود:

«اگر شیعیان ما که خداوند توفیق طاعتشان دهد، در راه ایفای پیمانی که بر دوش دارند، همدل می‌شدند، میمنت ملاقات ما از ایشان به تأخیر نمی‌افتاد، و سعادت دیدار ما زودتر نصیب آنان می‌گشت، دیداری بر مبنای شناختی راستین و صداقتی از آنان نسبت به ما؛ علت مخفی شدن ما از آنان چیزی نیست جز آن چه از کردار آنان به ما می‌رسد و ما توقع انجام این کارها را از آنان نداریم.» (احتجاج، ج ۲، ص ۴۹۹) مهربان مولا،

یتیمی و بی‌پدری برایمان بس است، قول می‌دهیم منش کوفیانه نداشته باشیم
قول می‌دهیم معرفت و محبت و همراهی با شما را همیشه و همه جا
قول می‌دهیم همه خواسته‌ها و دوست داشتنی‌هایمان را برایت کنار بگذاریم
و فقط گوش به سخن و فرمان شما باشیم ...
که این خیلی مهم است، خیلی مهم،
گوش به فرمان مولا بودن، بدون چون و چرا
بدون سنجیدن با عقل محدود خودمان
بدون دو دو تا چهارتا کردن‌هایمان
چرا که او همه عقل است و مهر و عصمت
کاش حکم و حاکم و جودمان فقط اماممان باشد و بس
فقط حکم و فرمان او را اجرا کنیم
نه میل و هوسمان، نه خواسته‌ها و آرزوهایمان،
نه تعلقات و دوست داشتن‌هایمان، نه ...
تاریخ، چه گواه خوبی است بر این سخن
که رمز سعادت و عاقبت بخیری در همین است ...
کاش مردمان تاریخ در برابر امامشان، سر تسلیم داشتند ... و کاش مردمان معاصر هم ...

سمانه پرویان

از تو می‌خواهم

قدم‌هایم مقصد و مبدأ را گم کرده.
نمی‌داند باید به کجا برود تا به او برسد.
چنگ می‌زنم، اما دست دلم به هیچ
بهانه‌ای نمی‌رسد.
دلم بهانه‌ای می‌خواهد از جنس ماندن و
بودن تا بتوانم این بار خودم را به او پیوند
بزنم و بشوم سربازش و بگویم این بار
فرق می‌کند، آمده‌ام که بمانم و خط بکشم
به روی تمام روزهای بی‌تو بودن.
همانی شوم که تو و خودم می‌خواهیم.
اما ریسمانی نیست تا دلم بهانه‌اش را کند.
مانده‌ام حیران بین خودم و خودم.
به هر جا می‌رسم بن‌بستی است سخت و
سفت، اما بویی آشنا به مشامم می‌رسد.
عطری که مرا می‌کشاند به مرز خوب
بودن و خوب دیدن.
کجای مسیر باد ایستاده‌ای ای عزیز، که
بوی مهربانی‌ات می‌آید.
آری، این بار عطر محرم دلم را آرام می‌کند،
آرام‌تر از هر چیزی در دنیا و از این
سردرگمی و گم کردن راه نجاتم می‌دهد.
عجب ریسمانی، پی‌اش را می‌گیرم و
می‌رسم به حسینه و مراسم سینه زنی و
زنجیر زنی.
اسم حسین (ع) را از ته دل صدا می‌زنم و
می‌شوم سرباز آخرین ذخیره الهی
به همین راحتی ...

فاطمه بگزاده

پیاده روی اربعین مظهر عشق همراه بصیرت

سید محمد

۹۶/۰۸/۱۵ ایام اربعین است و خوشا به حال آن کسانی که در حال پیاده روی هستند یا پیاده روی خواهند کرد و به زیارت اربعین خواهند رسید و آن زیارت خوش مضمون روز اربعین را ان شاء الله خطاب به حضرت خواهند خواند.

شما ببینید برای اینکه ده هزار نفر، پنجاه هزار نفر را یک جا جمع کنند، چقدر تلاش تبلیغاتی در دنیا انجام می گیرد، آخرش هم نمی شود. اینجا با وجود موانع فراوان، از ایران فقط دو میلیون نفر برای پیاده روی هشتاد کیلومتری - برای پیاده روی، نه برای لذت بردن و در هتل لمیدن - بلند می شوند می روند کربلا؛ چند برابر آن [هم] از خود عراق و از مناطق دیگر؛ این یک حادثه الهی است، این یک پدیده الهی است؛ این نشان دهندهی این است که این راه، راه عشق است؛ منتها نه عشق مجنونانه، عشق همراه بصیرت؛ مثل عشق اولیا به خدا؛ اللهم ارزقني حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَحُبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُوصلني الي قُرْبِكَ؛ (۱) این حب و این عشق، عشق همراه با بصیرت است؛ می داند، می فهمد و این جاذبه او را می کشد، این مغناطیس او را می کشد. خب، بنابراین کار، کار بزرگی است؛ پدیده، پدیده عظیمی است.

۱۳۹۵/۰۹/۰۳

(۱) بحار الانوار، علامه مجلسی ج ۹۱ ص ۱۴۸؛ مفاتیح الجنان، شیخ عباس قمی، مناجات خمسۀ عشر، مناجات محبین

الْمُنَاجَاةُ الثَّاسِعَةُ مُنَاجَاةُ الْمُحِبِّينَ لِيَوْمِ السَّبْتِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي مَنْ ذَا الَّذِي ذَاقَ حَلَاوَةَ مَحَبَّتِكَ فَرَامَ مِنْكَ بَدَلًا... يَا غَايَةَ آمَالِ الْمُحِبِّينَ سَأَلْتُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَحُبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُوصلني الي قُرْبِكَ ...
ترجمه:

ای خدا! چه کسی است که مزه شیرینی دوستیت را چشیده باشد و غیر تورا بجای تو اختیار کند... ای نهایت آرمان دوستان از تو می خواهم دوستی تو و دوستی هر که دوستت دارد و دوستی هر کاری که مرا به قربت برساند ...

رهبرانقلاب در جلسه درس خارج فقه:

هزاران گام در راه است
ودل مشتاق و من حیران
که ره چون میتوانم یافتن سوی درون من هم

قال الحسين عليه السلام:

وَحَقِيقٌ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يَأْتِيَنِي مَكْرُوبٌ
إِلَّا أَرَدُّهُ وَأَقْلِبُهُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا؛

بر خداوند است که هیچ گرفتاری به زیارت من نیاید
مگر آن که او را شادمان بازگردانم و به خانواده اش برسانم.

ثواب الأعمال و عقاب الأعمال ص ۹۸

از هر چه به غیر تو رها، می آیم
با عشق تو در شور و نوا می آیم
می آیی و پشت سرت ان شا الله
از صحن نجف به کربلا می آیم